

TAK TOHLE ZÁPAD SAKRAMENTSKY DLOUHO NEZNAL - PERMANENTNÍ NEDOSTATEK VŠEHO! GLOBALISMUS PADÁ DO JÁMY, KTEROU VYKOPAL, opisuje nepoznané hrůzy Daniel Greenfield

- CZ24 News | 2. července 2022

USA: Nejdříve byl nedostatek kojenecké výživy, teď je zase nedostatek [tamponů](#). Ceny tamponů vzrostly o 10 % kvůli rostoucí ceně ropy, která ovlivňuje náklady na výrobu plastů, a vyšším cenám bavlny kvůli masivní výrobě respirátorů a válce na Ukrajině. Z Ukrajiny a Ruska se dováží také celá řada hnojiv a také neon, který se používá k výrobě polovodičových čipů. Kvůli nedostatku čipů musí přerušovat výrobu automobilky.

Toto je ten důkladně propojený svět oslavovaný novináři – oslavoval jej například Thomas Friedman, který žasl nad tím, jak “Big Data” a globalizace všechno propojují.

“Žádné dvě země, v nichž prodává McDonald’s, spolu nikdy neválčily,” tvrdil kdysi Friedman. Ve svém největším chvalo zpěvu na globalizaci [Svět je plochý](#) (*The World Is Flat*) Friedman tvrdil, že “žádné dvě země, které jsou součástí stejného globálního dodavatelského řetězce, jako je třeba společnost Dell, proti sobě nikdy nepovedou válku, dokud budou obě jeho součástí.”

McDonald’s své restaurace v Rusku zavřel a ty na Ukrajině mohou kdykoliv vylétnout do povětří. Rusko vývoz neonu omezilo a i z Ukrajiny jeho vývoz prudce poklesl. Generální ředitel společnosti Dell Michael Dell varoval, že globální nedostatek čipů může trvat roky.

Tady máme v praxi globalistické teorie o McDonald’s a Dellu jako nástrojů předcházení konfliktům.

Svět ale není plochý, náš svět je až příliš kulatý. Stejně tak dějiny nestoupají po vzestupné linii na správnou stranu, ale často se točí v kruhu. Proto islám opět válčí s Evropou, Rusko vtrhlo na Ukrajinu, Čína obnovuje své impérium a naše “placatá Země” zažívá dimenzionální zlom.

Zastánci globalizace vytvořili období marxistického centrálního plánování ovšem s poněkud pružnějším globálním modelem, v němž obrovské korporace překlenuly globální bariéry a vytvořily velice efektivní prostředky pro pohyb zboží a služeb po planetě. Hranice by měly padnout a kulturní výměna má z nás všech učinit jeden celek, což předznamenává velké sjednocení lidstva.

Vzájemně závislý svět ale ve skutečnosti znamená, že alžírští džihádisté střílejí v Paříži, členové gangů ze Salvadoru stínají hlavy Američanům na dohled od Washingtonu D.C., válka na Ukrajině způsobuje nedostatek tamponů a aut a radikalismus a extremismus jsou silnější než kdykoliv dříve.

Přicházíme na to, že výsledkem snahy “zploštit” náš svět je to, že se náš svět opět krásně zakulatí.

Technokratický nový světový řád megakorporací, které konsolidují trhy a pak dodávají výrobky ne ze skladů, ale [“just-in-time”](#) (právě včas), zůstal napospas rozpadlým dodavatelským řetězcům. Rostoucí

inflace a narušené dodavatelské řetězce téměř znemožňují i velkým společnostem plánovat dopředu, a tak vyrábějí méně, a když se objeví někde nedostatek jejich zboží, tak nad tím jen pokrčí rameny.

Jsme teď vlastně ve válečné ekonomice, protože náš systém se stal příliš rozsáhlým a nepružným, aby se přizpůsobil vzniklému chaosu. Biden jako odpověď na všechno neustále vytahuje zákon "Defense Production Act" (zákon o obranné výrobě), a lze očekávat, že se časem celá ekonomika sovětizuje. Čím více se vláda snaží vnutit nynějšímu chaosu stabilitu, tím méně jsou dominantní hráči pohotoví a produktivní.

Konsolidace trhu v důsledku vládních regulací způsobila, že trhu nyní dominuje jen hrstka společností. Když některá z nich – jako například společnost Abbott v případě kojenecké výživy – zaškobrtne, tak to má katastrofální následky. Jiné společnosti – jako například společnost Procter & Gamble, která ovládá zhruba polovinu trhu s menstruačními potřebami, se ztráty tržního podílu ve prospěch konkurence obávat nemusí. Podobná konsolidace proběhla i v oblasti potravin a papírenských výrobků a supermarketů nahradily dynamickou ekonomiku kartely.

Za všemi těmi obchodními značkami výrobků v regálech stojí skřípající ekonomický systém sovětského typu, v němž hrstka obrovských podniků propojených se státem netečně vyrábí nekvalitní výrobky a přitom spoléhá na rozsáhlé dodavatelské řetězce, které již nemá pod kontrolou. V takovém systému není žádný konkurenční tlak na podávání lepších výkonů. Jediné, co je v supermarketech ještě stále americké, je reklama.

Problémy s tímto systémem byly méně patrné, když fungovaly jeho prediktivní mechanismy a zahraniční dodavatelé dychtili po amerických dolarech. Během nečekané krize jsou místa selhání až příliš zřejmá a zřejmé je i to, že systém nemá v úmyslu žádné z nich opravit.

Protože nemusí.

Elita odtržená od reality obyčejného života reaguje na problémy nesmyslným ujišťováním, vtipkovaním a "wokeismem". Podobně jako svého času sovětská propaganda ukazují korporátní prohlášení pouze to, jak obrovský odstup dělí ty, kdo systém řídí, od těch, kdo se ocitli v jeho soukolí.

Ale navzdory jejich podílu na současné situaci tyto masivní monopolní podniky tento svět nestvořily.

Biden a demokraté rádi obviňují podniky z toho, že si díky inflaci vytvořené federálními výdaji bezostyšně "mastí kapsy", přitom málokterý podnik dává přednost současné krizi před rokem 2019. Málokdo – kromě těch, kteří jsou na naprostém dně – si užívá to, že nemůže racionálně plánovat budoucnost. Velké korporace a jejich investory zajímá spíše plán růstu než čtvrtletní zisky.

Demokraté byli největšími zastánci globalizace. Jejich regulace vedly k rekordní konsolidaci trhu a snižování počtu pracovních míst v USA. Korporace byly tlačeny k tomu, aby vyvážely špinavá "Republikánská" pracovní místa do Číny a "čistá Demokratická" kancelářská místa si nechávaly doma. Tato devastace zpusťovala dělnickou a střední třídu a přebudovala celou naši ekonomiku na ekonomiku závislou na Číně a celosvětovém dodavatelském řetězci, v jejíž neprůstřednost mohli věřit snad jen skalní globalisté.

To, jak OPEC ovlivnil ceny pohonných hmot za vlády prezidenta Cartera, se stalo vzorem pro celou ekonomiku. Válka kdekoli na světě má dopad na Američany. Desítky zemí mají moc rozvrátit naši ekonomiku, ať už úmyslně, nebo neúmyslně. Dokonce i ekologické sliby o energetické nezávislosti se staly fraškou, v níž naše vláda prosí Čínu o další solární panely.

Vzájemná závislost nevedla ani ke světové vládě, kterou si globalisté přáli, přivedla nás naopak ke globálnímu chaosu, v němž se impotentní západní mocnosti snaží přemluvit zbytek světa k míru, aby

se vyhnuly zaplavení uprchlíky, vysokým účtům za energie a prázdným regálům v supermarketech.

Poté, co globalisté připravili Ameriku o její ekonomickou suverenitu, se ukázalo, že nejsou schopni udržet globální stabilitu. Protože jim chybí vůle skutečně se postavit Číně, Íránu a Rusku, zmůžou se jen na pořádání dalších mezinárodních konferencí a budování zbytečné nadnárodní byrokracie.

Říkejte si o bývalé [Společnosti národů](#), co chcete, ale ta měla v Ženevě jen 700 zaměstnanců. 44 000 zaměstnanců dnešní OSN je jen špičkou ledovce obrovského počtu nadnárodních organizací, které všechny tvrdí, že udržují mezinárodní pořádek, a přitom jen utrácejí spoustu peněz.

Globalizace globalizuje neschopnost globálního řádu. Velkolepé plány globalistů – stejně jako plány bývalého Sovětského svazu – nikdy nepočítaly s chaosem lidské povahy a lidskými ambicemi. Politici, filantropové a filozofové se snažili nahradit americký dynamismus hodinovým strojem. Ze starých Babbageových mechanických “počítačů” se stal cloud – globální síť serverů sloužící okamžité komunikaci – který ovšem naráží na stejná “zplošťující” omezení.

Amerika neměla být nikdy “plochá”. Byl to kontinent objevený lidmi, kteří pochopili, že Země je kulatá. Zploštění Ameriky oslabilo její ekonomiku i jejího ducha. Plochý svět, v němž není místo pro americkou výjimečnost, se naopak stává hřištěm pro výjimečnost Číny a Ruska. A americká ekonomika začíná trpět trvalým nedostatkem všeho.

ZDROJ: Gatestone Institute

Překlad: Libor Popovský, Helena Kolínská